

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny- Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Brygida Łagodzińska

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2021 w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) z siedzibą (...) W.

przeciwko M. B.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 5 lutego 2021 roku

sygn. akt IXC 2340/19

1. oddala apelację;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 450 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Brygida Łagodzińska

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) W. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. B. kwoty 5 657,29 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty z 2 sierpnia 2019 r. wydanym w postępowaniu upominawczym referendarz sądowy uwzględnił żądanie pozwu.

We wniesionym w ustawowym terminie sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana zaskarżyła konieczność jednorazowej spłaty kwoty oraz obowiązek zapłaty kosztów postępowania sądowego.

Wyrokiem z dnia 5 lutego 2021 roku Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w punkcie 1. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4 558,70 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 25 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty; w punkcie 2. oddalił powództwo w pozostałym zakresie; w punkcie 3. oddalił wniosek pozwanej o rozłożenie zasądzonych w punkcie 1. wyroku świadczenia na raty, w punkcie 4. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 653,60 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu oraz w punkcie 5. nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa – Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu.

Apelację od wyroku wniosła pozwana zaskarżając orzeczenie w punktach 3. oraz 4. Orzeczeniu co do punktu 3. zarzuciła nieuwzględnienie wniosku pozwanej o rozłożenie na raty zasądzonego w punkcie 1. wyroku świadczenia, podczas gdy pozwana znajduje się w trudnej sytuacji finansowej i nie jest w stanie dokonać jednorazowej spłaty należności. Co do punktu 4. zarzuciła, że pozwana nie ma środków żeby zapłacić kwotę 1 653,60 zł z tytułu kosztów procesu, dla pozwanej każde 50 zł to duża kwota.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu w instancji odwoławczej, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna.

Pozwana zaskarżyła wyrok w części co do punktu 3. oddalającego wniosek o rozłożenie świadczenia na raty oraz co do punktu 4. w przedmiocie kosztów procesu. Przede wszystkim zauważyć należy, że poza kwestionowaniem opinii biegłego psychiatry i wnioskiem o ponowne przeprowadzenie dowodu apelująca nie wskazała żadnych argumentów uzasadniających rozłożenie świadczenia na raty czy też odstąpienia od obciążania pozwanej kosztami procesu. Podkreślić należy, że z uwagi na zakres zaskarżenia, który nie obejmował punktu 1. w którym zasądzono zostało świadczenie główne wraz z odsetkami, wniosek o przeprowadzenie dowodu z kolejnej opinii biegłego był niezasadny. W tej części wyrok jest bowiem prawomocny. Okoliczność wydania opinii w innych sprawach przez biegłych D. K. i A. T. nie mogła mieć żadnego wpływu na apelację z uwagi na brak zaskarżenia punktu 1. W przypadku zaś rozłożenia spłaty na raty wniosek o kolejny dowód z opinii jest nieprzydatny. Sąd pierwszej instancji obszernie w uzasadnieniu wyroku odniósł się do wniosku pozwanej. W szczególności zauważyć należy, że celem rozłożenia spłaty należności na raty jest realne umożliwienie spłaty osobie zobowiązanej. Rozłożenie świadczenia na raty nie może mieć charakteru iluzorycznego. W tym zaś przypadku mając na uwadze znaczne długi pozwanej ponad 40 000 zł, przy dochodach około 2 000 zł pozwana nie jest w stanie zaproponować realnych rat. Pozwana w apelacji zresztą nie zaproponowała żadnej raty, w szczególności zaś nie dokonała na rzecz powoda żadnej wpłaty, choć sprawa trwa już od 2019 roku.

Ubocznie zauważyć należy, że do akt przed Sądem pierwszej instancji została już dołączona opinia wydana przez biegłą sądową D. W. wraz z zespołem opiniującym do sprawy (...) Sądu Rejonowego (...). Biegły sądowy psychiatra M. M. wydając opinię zapoznał się z powyższą opinią. Wskazał wyraźnie po analizie materiału dowodowego i przeprowadzonym badaniu, że po koniec sierpnia 2017 roku odnotowano jedynie objawy niepokoju u pozwanej oraz niewielkie obniżenie nastroju, stan psychiczny opisywany przez lekarza prowadzącego został określony jako stabilny, bez objawów psychopatologicznych. Biegły stwierdził, że pozwana w opiniowanym okresie nie przejawiała zaburzeń ze sfery psychicznej. Kompulsywne zakupy w okresie 2017 roku nie były skutkiem zniesienia kontroli nad swoim zachowaniem jak również zniesienia świadomej i swobodnej woli. U pozwanej nie występowały takie stany psychiczne, które mogłyby taką kontrolę, świadomość oraz wolną wolę znieść.

Co do kosztów procesu to wskazać należy, że Sąd Rejonowy prawidłowo zastosował art. 100 k.p.c. obciążając strony kosztami stosunkowo. Brak było również podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. poprzez nieobciążenie pozwanej kosztami procesu. Sąd może odstąpić od obciążania kosztami procesu w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Ustalenie, czy w sprawie zachodzi „wypadek szczególnie uzasadniony”, zależy od swobodnej oceny sądu. Jednakże ocena ta musi uwzględniać wszystkie okoliczności, które mogą mieć wpływ na jej podjęcie. Przepis ten powinien być zastosowany wówczas, gdy w okolicznościach danej sprawy obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu przeciwnika byłoby rażąco niezgodne z zasadami słuszności (tak postanowienie Sądu Najwyższego z 11 marca 2011 roku, II CZ 104/10, z dnia 16 lutego 2011 roku, II CZ 203/10). Zdaniem Sądu Okręgowego wyłącznie trudna sytuacja pozwanej (powstała na skutek zadłużenia) nie uzasadniała w niniejszej sprawie zastosowania art. 102 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi pozwaną jako stronę przegrywającą. Powód poniósł koszty zastępstwa procesowego w kwocie 450 zł ustalone na podstawie §10 ust. 1 pkt 1 w zw. z §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Brygida Łagodzińska